

Екатерина Ненчева

Край туй поточе с дух
унесен...

Край туй поточе с дух унесен
в ръка със нямата си лира
аз търся тон за тъжната си песен
да я настроя и засвирия...
И с песни си – унесена в забрава –
да разпиля, ах, тъгите си тогава;
и нека лирата си тъй в захлас
разбия с песните си аз!...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6491>]